

**CURTEA DE APEL
CHIȘINĂU**

MD-2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4,
www.instante.justice.md; e-
mail: cac@justice.md
tel. (022) 56-10-09; fax: (022) 66-05-89

**CHISINAU
COURT OF APPEAL**

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

Nr. *4-359-1311*

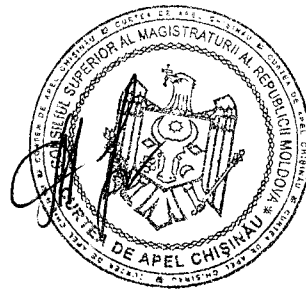
din data *14.07.19*

***Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu, 28***

Curtea de Apel Chișinău, vă expediază cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către avocatul Ciofu Vitalie în interesele intimatului executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru în cauza civilă nr. 3a-618/19, la cererea de apel declarată de către reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, av. Adrian Grosu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 februarie 2019

Anexă: *cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate
+ sesizare privind excepția de neconstituționalitate pe 7 file*

***Judecătorul
Curții de Apel Chișinău***

Viorica Mihaila

**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA**
Intrare Nr. *1359*
18 " *07* 20*19*

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

MD – 2004, mun. Chișinău str. Alexandru Lăpușneanu, 28

S E S I Z A R E
privind excepția de neconstituționalitate

Prezentată în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, art. 25 lit. d) din Legea nr. 317-XII din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 alin. (1) lit. d) art. 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16.06.1995,

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Numele – **Tcacenco,**
2. Prenumele – **Alexandru,**
3. Funcția – **Executor Judecătoresc, Licența Nr. 020,**
4. Adresa – **MD 2043, Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Teilor, 6,**
5. e-mail: **ex.jud.tcacenco020@mail.ru,**
6. Fax – **022 56-03-19,**
7. Telefon – tel. **022 56-03-19,**
8. Telefon mobil – **079034242.**

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității și declararea ca fiind neconstituțională a următoarei sintagme:

„Executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, **dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia.**”

din alin. (1) art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, publicată în data de 23.07.2010, în Monitorul Oficial Nr. 126-128, art. Nr: 406,

prin prisma corespunderii cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 6, art. 7, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 134 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI PRINCIPAL

În rezultatul examinării plîngerii depuse de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017 privind actele executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru, emisă în procedura de executare silită a documentului executoriu nr.2i-298-1/16, la data de 06 iulie 2018 Colegiul disciplinar a constatat în acțiunile executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru abatere disciplinară, fiind dispusă în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă retragerea licenței.

Așadar, din textul dispozitivului deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr.378/237 Dfa din 06.07.2018 se desprinde că, Colegiul disciplinar a constatat, printre altele, abateri disciplinare prevăzute în art.21 alin.(2) lit.lit.b1) și e) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în acțiunile executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru, expuse în sesizarea nr.378 din 04.12.2017 și, anume: b1) încălcare gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege; e) încălcarea, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acțiunilor procedurale sau refuzul nemotivat de a efectua acte de executare.

Cu această Decizie nu a fost de acord Executorul Judecătoresc Tcacenco Alexandru și a contestat-o în judecată.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21.02.2019, a fost admisă cererea de chemare în judecată și anulată Decizia din data de 06 iulie 2018 a Colegiului disciplinar al Executorilor Judecătorești.

În motivarea Hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21.02.2019, Instanța, printre altele, a concluzionat că în condițiile speței Colegiul disciplinar a depășit limitele prevederilor legale, dispunînd tragerea executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru la răspundere disciplinară peste termenul limită instituit în acest sens.

Instanța nu a acceptat argumentul pîrîtului/apelant privind disponibilitatea de aplicare a sancțiunii disciplinare într-un termen de 2 ani de la comiterea abaterii, și a menționat că, în condițiile Legii, Colegiul disciplinar este ținut incontestabil să respecte anume acel termen de un an, termenul care pornește anume din data la care i-a devenit cunoscut faptul comiterii abaterii disciplinare corespunzător, fiind necesară și incontestabilă respectarea acestuia termen, în special în sensul menținerii unui echilibru în asigurarea securității raporturilor juridice, reieșind în principal din faptul că, raporturile din speță ce țin de activitatea executorului judecătoresc în raport cu Comisia disciplinară sunt similare celor de muncă, inclusiv în sensul CnEDO.

Prin cererea de apel depusă de UNEJ împotriva Hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21.02.2019 se solicită anularea acestei Hotărîri și emiterea unei Hotărîri noi de încetare a cauzei sau de respingere a cererii de chemare în judecată.

IV. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI REPUBLICII MOLDOVA, PRECUM ȘI ARGUMENTELOR ÎN SUSȚINEREA POZIȚIEI EXPRIMATE:

VI.1

Constituția Republicii Moldova

din 29.07.1994, publicată în Monitorul Oficial Nr. 1, în vigoare din 27.08.1994

Articolul 1 alin. (3). Statul Republica Moldova

Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 2 alin. (2). Suveranitatea și puterea de stat

Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 6. Separarea și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prevederilor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 7. Constituția, Legea Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 9 alin. (3). Principiile fundamentale privind proprietatea

Piața, libera inițiativă economică, concurența loială sînt factorii de bază ai economiei.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngredi accesul la justiție.

Articolul 23 alin. (2). Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46. alin. (1). Dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia

Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

Articolul 54. Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim

recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 134. Statutul

Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

VI.2

Declarația Universală a Drepturilor Omului

În articolul 8 prevede: *Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.*

VI.3

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale
amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma
la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova
prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997)

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

Orice persoana are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanța atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. [...]

Articolul 14. Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 Protecția proprietății

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere

dreptului Statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.

Pornind de la cadrul legal reliefat supra, în motivarea obiecției de neconstituționalitate a obiectului sesizării autorul acesteia aduce următoarele critici de neconstituționalitate extrinseci, în special:

obiectul sesizării – prevederile legale criticate instituie termeni de atragere la răspundere disciplinară: „Executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, **dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia.**”

În opinia autorului sesizării, sintagma criticată reglementează într-un mod incoerent termenul maximal de atragere la răspundere disciplinară, creînd o situație de insecuritate juridică și în același timp lăsînd un spațiu de manevră arbitrarului, manifestat de eventualii factori de decizie în asemenea spețe. Or, reeșind din conținutul normei de drept criticate, nu este clar și previzibil care este termenul maximal, în limita căruia poate fi dispusă aplicarea răspunderii disciplinare, circumstanțe în care o asemenea procedură este vagă și lipsită de transparență.

Deci, autorului sesizării prin prizma previzibilității normelor de drept indicate supra, îi este clar că – termenul maxim de atragere la răspundere disciplinară este de un an, iar sintagma criticată introduce o posibilitate inadmisibilă de interpretare largă a normelor privind atragerea la răspundere disciplinară și aplicare a sancțiuni corespunzătoare.

În același context, Curtea Europeană a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de „*bunuri*” din articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea unor bunuri corporale, astfel încât alte drepturi și interese care constituie active pot fi considerate „drepturi de proprietate”.

De asemenea, în sensul Convenției noțiunea de „*bunuri*” cuprinde atât bunurile mobile, bunurile imobile, alte drepturi reale, cât și „*speranța legitimă*” de a obține un avantaj patrimonial. Astfel, **potrivit jurisprudenței degajate de CtEDO licența de a desfășura o anumită activitate a fost în mod constant considerată un „*bun*”** în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, în măsura în care oferă persoanelor vizate un drept asupra unui interes material și aceasta indiferent de faptul dacă actul este de natură administrativă (hotărârea Bimer S.A. v. Moldova), în acest mod, licența eliberată pentru desfășurarea unei activități liberale poate fi considerată un „*bun*” în sensului articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, atunci când punerea ei în valoare a condus la formarea unei clientele.

La caz, reieșind din raționamentele expuse supra, se deduce că dreptul pe care îl implică deținerea licenței de executor judecătoresc, de a-și forma propria clientelă în procesul exercitării atribuțiilor sale statuate de lege poate fi asimilat dreptului de proprietate, consacrat de articolul 46 din Constituția RM și articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană.

Astfel, prevederea legală contestată nu prevede un termen limită clar de atragere la răspundere disciplinară (1 an sau 2 ani ?), această prevdere nu este clară și previzibilă, circumstanțe în care se elucidează încălcarea prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, autorul sesizării consideră că în lumina celor reliefate supra, a fost elucidat în mod absolut faptul că, sintagma legală contestată, în special – ..., **dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia.**, este imprecisă, neclară și duce la dezvoltarea arbitrarului, fiind evident că această sintagmă legală contestată nu poate trece de controlul impus prin prevederile art. 4 și 16, prin prizma art. 23 alin. (2) din Constituția RM. Or, exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice, **potrivit Raportului privind preeminența**

dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41. În acest sens, art. 23 alin. (2) din Constituția RM, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile și previzibile.

Astfel, pentru ca legea să corespundă cerinței previzibilității, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitatea de exercitare a puterii discreționare a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legal urmărit, pentru a-i oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (*Sissanis v. România*, 25.01.2007, § 66; *Seychell v. Malta*, 28.08.2018, § 50-52). Or, o putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (**HCC nr. 28 din 23.11.2015, § 61**).

Și în această ordine de idei, este de menționat că, potrivit prevederilor regăsite în Hotărârea CEDO din 13.12.2001 (cererea nr. 45701/99) cauza Mitropolia Basarabiei și Alții c. Moldovei, **Înalta Curte** reamintește în jurisprudența sa constantă conform căreia expresia „prevăzută de lege” **din articolele 8-11 ale Convenției** nu numai că cere ca măsura incriminată să aibă o bază în dreptul intern, dar vizează, de asemenea, și calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă în ceea ce privește efectele ei, adică să fie enunțată cu destulă precizie, astfel încât să permită persoanei - în caz de necesitate, cu o consultare adecvată, să-și determine conduita sa (*Hotărârile Sunday Times v. Royaume Uni (nr. 1)*, 26 aprilie 1979, seria A nr. 30, p. 31 § 49, *Larissis et autres v. Grèce*, 24 februarie 1998, Recueil 1998-1, p. 378, § 40, *Hashman et Harrup v. Royaume-Uni [GC]*, nr. 25594/94, § 31, CEDH 1999 VIII, *Rota ru v. Roumanie [GC]*, nr. 28341/95, § 52, CEDH 2000-V).

Pentru a răspunde acestor exigențe dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva ingerințelor arbitrare ale autorităților publice în drepturile garantate de Convenție. Atunci când este vorba de chestiuni care aduc atingere drepturilor fundamentale, legea este contrară principiului preeminenței dreptului, acesta fiind unul din principiile fundamentale ale unei societăți democratice consacrat de Convenție, dacă marja de discreție prevăzută de lege oferă executivului împuterniciri largi. Legea trebuie să definească cu suficientă precizie scopul oricărei marje de discreție și modalitățile de exercitare a acesteia (*HTchaouch v. Bulgarie [GC]*, nr. 30985/96, § 84, CEDH 2000-XI).

Nivelul de precizie a legislației interne - care nu poate în nici un caz să prevadă toate ipotezele - depinde într-o măsură considerabilă de conținutul instrumentului în cauză, de domeniul pe care-l reglementează și de numărul și statutul celor cărora li se adresează (*Hotărârile Hashman et Harrup* citată anterior, § 31 și *Groppera Radio AG et autres v. Suisse*, 28 martie 1990, seria A nr. 173, p. 26, § 68).

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Onorată Curte!

Autorul sesizării consideră că sunt întrunite în mod absolut condițiile, menționate în HCC nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. (a) și (g) din Constituția Republicii Moldova.

Obiectul sesizării privind excepția de neconstituționalitate intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. (a) din Constituția RM, intimatul – executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru este în drept să ridice excepția de neconstituționalitate în fața Curții de Apel Chișinău, pentru sesizarea Curții Constituționale a RM, în scopul expunerii referitor la verificarea neconstituționalității alin. (1) art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în corespundere cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 6, art. 7, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 134 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA.

Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, iar o hotărîre anterioară adoptată de către Curtea Constituțională a RM avînd ca obiect prevederile legale contestate nu există.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este ridicată de partea în proces.

În consecință autorul sesizării respectuos solicită Curții Constituționale să verifice constituționalitatea art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, prin prizma criticilor regăsite în sesizare, în corespundere cu art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (2), art. 4, art. 6, art. 7, art. 9 alin. (3), art. 20, art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (1), art. 54, art. 134 din CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA, declarîndul neconstituțional.

VI. DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Nu sunt.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

Nu sunt.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul   Republica Moldova, mun. Chișinău
Data   26.06.2019

Cu respect,

**Executor Judecătoresc
Tcacenco Alexandru**

Avocat, Ciofu Vitalie

Dosarul nr. 3a-618/19
02-3a-8102-12042019

ÎNCHEIERE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele completului, judecător	Anatolie Minciuna
Judecători	Victoria Sîrbu și Viorica Mihaila
Grefier	Mihaela Pîrvu

Examinând în ședința de judecată publică cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești privind anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06 iulie 2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat pentru comiterea abaterii disciplinare cu retragerea licenței,

Colegiul Civil, comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

c o n s t a t ă :

La data de 21 septembrie 2018, executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești privind anularea deciziei nr. nr.378/237 Dfa din 06 iulie 2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment: Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat pentru comiterea abaterii disciplinare cu retragerea licenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 februarie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru a fost admisă, fiind anulată decizia nr.378/237 Dfa din 06 iulie 2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru a fost sancționat pentru comiterea abaterii disciplinare, cu retragerea licenței.

La data de 04 martie 2019, reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, avocatul Adrian Grosu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii

Susține că, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate constituie: ”Executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia” din art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Menționează că, obiectul excepției de neconstituționalitate face parte din categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către intimatul - executor judecătoresc Tcacenco Alexandru, care este parte a prezentului litigiu, prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, iar, înaintarea unei asemenea cereri constituie o prerogativă a părții din proces.

Subliniază că, prin urmare, prevederile legale a căror control constituțional se solicită de către intimatul Tcacenco Alexandru, sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecării, ori excepția de neconstituționalitate este ridicată asupra prevederilor art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

Studiind și analizând materialele cauzei, instanța de apel conchide că, există temei de admitere a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.12¹ alin.(1), (2), (3) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

Prin hotărîrea nr.2 din 09.02.2016, Curtea Constituțională a relatat că, Judecătorul ordinar, nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau de reprezentantul acestuia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o

d i s p u n e :

Se admite cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a sintagmei-„Executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia” din art. 21¹ din Legea Nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, cu expedierea încheierii și sesizării Curții Constituționale.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac, însă poate fi atacată odată cu fondul.

Președintele completului,
Judecător

/semnătura/

Anatolie Minciuna

Judecători:

/semnătura/

Victoria Sîrbu

/semnătura/

Viorica Mihaila

Corespunde originalului

Judecător

Viorica Mihaila

